

שלב ג' רינה מחליטה, אבל אינה רוצה להיראות טירנונית, מנסה להיזכר איך עושים את זה בסרט. כנראה שנכשלה, כי היא עושה את זה אחרת.

דלר!

את חושיה החלוציים

מהרה גילה כי גופו יכול לשמש לתפקודים הרבה יותר מועילים. הוא החל ללמוד ב"בית ספר דרמטי" אחרי ששוחרר מהצבא כי קצין תותחנים, פנה אל הרדיו, זכה לתפקידים קטנים בתסכיתים.

את המפנה בחייו הביא דוקא סרט שהיה קשור בתולדות ישראל. בשעה שחיפשו שחי קנים לכמה מן התפקודים בסרט, התייצב הבחור המגודל והסימפטי למבחן. מישוה אמר, "אולי ננסה את הענק הזה?" וזאת היתה תחילתה של קאריירה. כמי שחונך בבית מסורתי, לא שכה ג'ף מעולם את ה"פיר ממנו חוצב. הוא תורם קבוע למגביות ודואג שגם אחרים יתרמו.

הוא עושה רושם של אדם פיקח, מיושב ובעל-נסיון. תכונה בולטת אצלו היא הרצון נות שקשה להשלים אתה, כאשר נזכרים בסוג התפקודים ההרפתקניים ששיחק ג'ף בסרטי השונים. לא שאין לו חוש הומור. דוקא יש לו כוח, אולם קשה מאד להלהיב אותו. וגם החברה של תליקציר לא הצליחו

שלב ד'

החברה אינם מותריים. רינה מחליטה, אבל אינה רוצה להיראות טירנונית, מנסה להיזכר איך עושים את זה בסרט. כנראה שנכשלה, כי היא עושה את זה אחרת.

מעסקו של איש, הודיע, עדיין במידה רבה של חביבות.

איך אמר ג'ף: "לדבור, ללחום ולשלוף— זה כל מה ששחקן צריך לדעת. תשכחו על בתי הספר למשחק". לדבור, ללחום ולשלוף זה בערך מה שעשה ג'ף עד היום בסרטי. כיום, כשסרטים כאלה שוב אינם מבוקשים כל כך, ג'ף הנערץ הינו פשוט מחוסר-עבודה. לא במקרה הוא הגיע לישראל בדיוק באותו

האוכל סר- - אבל הריקודים המים

חברי הזכירות המשק החליטו שעל ג'ף לאכול אותו אוכל שאוכי לים הכל. הם שכחו שהוא איננו רגיל לתפריט כזה ושוממדי גופו בלתי-רגילים. בצילום הוא נראה עגום למדי למראה הארוחה שכללה חביתה וירקות.